

عنوان مقاله:

بختیارها و قاجاربه

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ، دوره 5، شماره 18 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

منصور امانی - عضو هیات علمی گروه تاریخ دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر

خلاصه مقاله:

محدوده سرزمین بختیاری در زمان قاجار گسترش یافت، چنانکه محمدتقی خان چهارلنگ از تیره کنورسی و یکی از اعقاب علیمردان خان بختیاری دهات متعددی را در نواحی فریدن و بربرود خریداری کرد. و مناطق شوشتر و رامهرمز را به تصرف خود درآورد و بدین سان محدوده بختیاری از شمال و جنوب گسترش یافت. محمدتقی خان در سال ۱۲۴۹ هجری قمری سر از فرمان فتحعلی شاه پیچید، ولی در زمان حکمرانی محمدشاه، شاه قاجار موفق به ایجاد نفاق در بین بختیاری ها و توانست این رقیب مهم قاجار را از میان بردارد. سرنگونی محمدتقی خان، موجب انتقال قدرت از چهارلنگ به هفتلنگ گردید، چنانکه در زمان حکمرانی ناصرالدین شاه یکی از سران دورکی (هفتلنگ) به نام حسینقلی خان موفق به سرکوبی رقیبان شد و با حمایت دولت، نفوذ خود را بر سراسر بختیاری گسترش داد و ملقب به ایلخانی گردید. او هم به عنوان رهبر ایل بختیاری و هم به صورت نماینده رسمی دولت در منطقه بختیاری حکمرانی و با برخورداری از بنیه قوی مالی و نیروی جنگی قدرتمند برخاسته از ایل بختیاری، به عنوان یک سردار قدرتمند پا به میدان سیاست گذاشت، اما دیری نپایید که گسترش نفوذ و قدرت این سردار بختیاری، سبب بدبینی و کینه‌توزی سردمداران قاجار که خود را وارث تاج و تخت می دانستند و به ویژه آنکه نسبت به لرها عداوت قدیمی داشتند گردید. این کینه‌توزی ها و فتنه‌ها، سرانجام منجر به صدور حکم قتل حسینقلی خان از طرف ناصرالدین شاه شد که در ماه رجب سال ۱۲۹۹ هجری قمری اتفاق افتاد. خوانین بختیاری در دوره قاجار آزادی عمل در تنوع و میزان مالیات ها داشتند و اقتصاد حکومتشان بر اساس همین مالیاتها و درآمد جاده لینچ بود.

کلمات کلیدی:

قاجاربه، بختیاری، محمدتقی خان چهارلنگ، حسینقلی خان هفت لنگ، جاده لینچ، مالیات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1858466>

